

Szeretetszínház

A Broadway árnyékában

Szeretetszínház, Tenyérnyi színpad – így hirdetik hivatalosan azt a mindössze 44 férőhelyet számláló nézőteret és parányi színpadot, mely a pesti Broadway csillogó, pezsgő világától alig pár lépésnyire húzza meg magát, egy mellékutca homályos pincéjében. Ezt a színházat Mezey Mária álmodta meg, de életében nem sikerült létrehoznia. Ez magyarázza teljes nevét: Mezey Mária Szeretetszínház. Egy évtizede, jóval halála után hozták létre megszállott művésztudók, áldozva emlékének és ajándékozva a mának.

Mezey Mária hitt a szeretet hatalmában, mindent elsöprő erejében, és hitt a művészet közvetítő szerepében. Az sem véletlen, hogy annakidején április 11-én, a költészet napján alakult meg ez a színház, hiszen a szép szó, a versek temploma lett, és az már csak ráadás, véletlen, hogy József Attila a felette lévő lakásban lakott.

Lelbach János, a művészno férje még megérhette és élvezhette a parányi színház sikerét, de a tízéves jubileumon már az égi színpadon adta híriül kedves párjának, hogy hajdani álma valóra vált.

A színház pontosan úgy működik, ahogyan azt Mezey Mária elképzelte. Ide betérhet mindenki, fiatal és idős, aki szomjas a szép szóra, az igaz művészetre, tehetős és szegény egy sorban ülhet a nézőtéren, nem kell jegyet sem venni, becsületperselybe tehet mindenképpen annyi, amennyit szíve diktál, és pénztárcája enged.

Nagy színházakat is elér gyakran a végzet, pénziári formájában, és ebben a színházban is bekövetkezett, mert nem tudták kifizetni a bérleti díjat. Damoklesz kardjaként függött fejük felett a Hivatal ítélete: vagy fizetnek, vagy kocsmá nyílik a Szeretetszínház helyén. A segítség egy önzetlen nézőtől érkezett, aki – megmentve ezzel a színházat – nagyvonalúan és szívesen kiegyenlítette a számlát.

Egyébként két művész vállal nyugszik Thália picinyke temploma: Kilin Ildikó, a Nagyváradról elszármazott színésznő és Balkay László – Balkay Géza színművész testvéröccse – a mindenesek, nekik köszönhető, hogy megkezdődhetett itt a tizenegyedik évad is.

Ildikó sokoldalú művészno egyszerre több figurát játszik, a naivától a drámai hősnőig tartó skálán s a nézők szeme előtt megy át hihetetlen változásokon.

Balkay Lászlót előadóművészként titulálja a „stábilista”, de valójában Képzőművészeti Főiskolát végzett grafikusművész, diplomás tanár, másoddiplomás pszichológus, aki rendre látogatja a „Lipót” ötös osztályának betegeit, és a művészetterápia sokféle módszerével segíti őket betegségük legyőzésében, önmaguk megtalálásában. Saját galériája van, ahol képeit, rajzait megcsodálhatjuk, gitáron kíséri az előadásokon Ildikót, rögtönzött és előre megkomponált dalok hangzanak fel, humorral, érzélemmel teli szanzonek elevenednek meg játékában. Sikeres a filmszakmában, plakátokat, díszleteket tervez és szombatonként egy eldugott pinceszínházban is látható. – Szív a tenyérben – egy embléma, ami a Mezey Mária Szeretetszínház védjegye is egyben, de mottója a színház zenés irodalmi estjeinek is. Nem véletlenül. A Szívbeteg Csecsemőkért Közhasznú Alapítvány és a Szeretetszínház szövetkezett. Közös jótékonyági esteket tartanak a szívbeteg csecsemők javára, életésélyükért, testi-lelki rehabilitációjukért.

Rendhagyó kezdeményezés. Az lenne még egy tehetős színház részéről is. A szeretetszínházak természetesnek tartják: szegény segíti a még szegényebbet, a rászorultabbat. Minden hónapban egyszer erről szól az előadás, egyébként minden szombaton este 7 órakor várják az érdeklődő nézőket.

– Az éden kristályfái – ezt a címet viseli évadnyitó előadásuk. Nincs függöny, nincs díszlet, nincs menedzser, nem világítanak reflektorok, a művészet „kényezteti” itt a nagyérdeműt. Kortárs és régebbi hazai és külhoni költők, írók művei hangzanak el remek tolmácsolásban, zenével pezsdítve vagy oldva a feszültséget. Szolgálat és elkötelezettség – e két szó jellemezheti leginkább a két művész, áradó,

lebilincselő jelenlétét. Igaz ügyek mellett tettek, tesznek hitet előadásról előadásra, a művészet sajátos eszköztárával, szívvel-lelket nyitogató felelősséggel és tehetséggel. És minden alkalommal megtörténik a csoda, ami színész számára a legnagyobb fizetség: a nézők varázslatos este élményével távoznak.

L. Gy.